

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/239/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614207686
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614207686.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti žalovanému D. Y., P.. X. X. XXXX, trvale bytom O. A. XX, okres O. D., o zaplatenie 9840,43 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 8117,19 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7949,74 eura od 2. 10. 2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 486 eur, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi sa vracia súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 104 eur, prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., po právoplatnosti výroku rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 8. 9. 2014, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 9840,43 eura, spolu s úrokom vo výške 6,99 % ročne zo sumy 7936,79 eura od 1. 8. 2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8269,03 eura od 1. 8. 2014 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že na základe zmluvy o stavebnom sporení číslo XXXXXXXXXXXX bola so žalovaným uzatvorená zmluva o mimoriadnom medziúvere číslo XXXXXXXXXXXX a stavebnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX dňa 6. 11. 2007. Na základe uvedenej zmluvy poskytol žalovanému mimoriadny medziúver vo výške 8298,48 eura. Žalovaný sa zaviazal do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky vo výške 6,99 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 48,36 eura a do nasporenia 50 % cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 58,09 eura. Po pridelení cieľovej sumy o stavebnom sporení sa žalovaný zaviazal splácať stavebný úver, vrátane úrokov vo výške 4,7 % ročne, pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 58,09 eura. Žalovaný zmluvné podmienky porušil a medziúver prestal riadne a včas splácať. Dňa 10. 9. 2012 odstúpil od úverovej zmluvy a vyzval žalovaného na vrátenie úveru v 7-dňovej lehote. Ku dňu odstúpenia od zmluvy predstavoval dlh žalovaného 8236,67 eura, ktorý pozostával z istiny vo výške 7936,79 eura, úrokov a poplatkov ku dňu odstúpenia od zmluvy vo výške 299,88 eura. K účinnosti odstúpenia došlo dňa 1. 10. 2012, kedy dlžná suma predstavovala 8269,03 eura a pozostávala z istiny vo výške 7936,79 eura a úrokov a poplatkov vo výške 332,24 eura. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 7936,79 eura, úrokov a poplatkov ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy vo výške 332,24 eura, úroku vo výške 6,99 % od 2. 10. 2012 do 31. 7. 2014 vo výške 1014,97 eura a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od 2. 10. 2012 do 31. 7. 2014 vo výške 556,43 eura.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 19. 6. 2015, žalobca uviedol, že žalovanému bol dňa 13. 11. 2007 vyplatený medziúver vo výške 6638,78 eura a dňa 29. 9. 2008 vo výške 1526,92 eura, spolu 8165,70 eura. Poplatok za mimoriadny medziúver predstavoval 116,18 eura a poplatok za zmenku 16,60 eura, ktoré boli zúčtované pri prvej výplati mimoriadneho medziúveru, preto celková výška vyplateného medziúveru sa znížila o sumu uvedených poplatkov. Pri odstúpení od zmluvy zúčtoval zostatok na účte medziúveru vo výške 8298,48 eura s prostriedkami na prislúchajúcom účte stavebného sporenia vo výške 361,69 eura, čo predstavovalo po započítaní 7936,79 eura. Ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy, t. j. ku dňu 1. 10. 2012, predstavovala dlžná suma 8269,03 eura a pozostávala z istiny vo výške 7936,79 eura, úrokov vo výške 167,45 eura a poplatkov vo výške 164,79 eura, ktoré účtoval v súlade s čl. V. zmluvy o úvere, podľa aktuálne platných sadzobníkov poplatkov.

Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a žalovaného. Žalobcovi bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené, pričom svoju neúčasť na súdnom pojednávaní ospravedlnil pracovnou zaneprázdnenosťou a súhlasil s vykonaním súdneho pojednávania v jeho neprítomnosti. Žalovanému bolo predvolanie na súdne pojednávanie doručené náhradným spôsobom doručenia podľa § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaný svoju neúčasť na súdnom pojednávaní neospravedlnil včas a dôležitými dôvodmi. Súd preto vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi, a to zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, odstúpením od zmluvy, vrátane poštovej doručenky, všeobecnými podmienkami žalobcu pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, výpisom z účtu odstúpeného medziúveru, zistiť nasledovný skutkový stav:

Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 6. 11. 2007 zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru pod číslom XXXXXXXXXX vo výške 250.000 Sk, pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol mimoriadny medziúver poskytnutý a pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, sa mimoriadny medziúver zmení na stavebný úver pod číslom XXXXXXXXXX vo výške cca 125.000 Sk. Žalovaný sa zaviazal splatiť poskytnutý mimoriadny medziúver, vrátane úroku vo výške 6,99 %. Účastníci zmluvy si dojednali aj poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 3500 Sk a poplatok za bianko zmenku vo výške 500 Sk. Ďalej si dojednali poplatok za vedenie úverového účtu vo výške 390 Sk, t. j. 12,95 eura, ročne. Žalovaný sa zaviazal, do nasporenia 50 % cieľovej sumy, vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady vo výške 1750 Sk a splácať úroky z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 1457 Sk. Podľa čl. VII. ods. 1) zmluvy, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru, vrátane príslušenstva, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. XIX. všeobecných podmienok. Podľa čl. VII. ods. 4) písm. a) zmluvy, veriteľ môže od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere odstúpiť a požadovať bezodkladné vrátenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru aj v prípade, že dlžník je v omeškaní s 2 pravidelnými mesačnými vkladmi na zmluvu o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako 2 mesiace. Podľa čl. VII. ods. 7) prvá veta zmluvy, odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, a to dňom doručenia oznámenia druhej zmluvnej strane. Podľa výpisu z účtu odstúpeného medziúveru žalovaný čerpal úver dňa 13. 11. 2007 vo výške 6638,78 eura a dňa 29. 9. 2008 o výške 1526,92 eura.

Dňa 10. 9. 2012 žalobca odstúpil od zmluvy, z dôvodu omeškania žalovaného s plnením svojich záväzkov a požiadal žalovaného o okamžité vrátenie poskytnutých prostriedkov v celkovej sume 8236,67 eura. Odstúpenie od zmluvy žalovaný prevzal dňa 24. 9. 2012.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých

obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba T. W. Y. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý stavebný medziúver v celkovej výške 250.000 Sk, t. j. 8298,48 eura. Žalovaný sa zaviazal splácať úrok v dojednanej výške z poskytnutého medziúveru pravidelnými splátkami vo výške 1457 Sk, t. j. 48,36 eura, mesačne, ako aj uskutočňovať vklady na účet stavebného sporenia. Nakoľko žalovaný svoje povinnosti zo zmluvy porušil a nesplácal dojednané splátky úroku a nevykonával vklady na účet stavebného sporenia, žalobca dňa 10. 9. 2012 od zmluvy odstúpil. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o úvere bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi nezaplatený zostatok poskytnutého úveru (mediúveru), t. j. dlžnú sumu istiny vo výške 7936,79 eura, ako aj dlžný úrok ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy o úvere vo výške 167,45 eura a poplatok za vedenie účtu vo výške 12,95 eura za rok 2012, spolu 8117,19 eura. V zostávajúcej časti súd podanú žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobcovi neprislúchal úrok (zmluvný) za dobu po účinnosti odstúpenia od zmluvy, t. j. od 2. 10. 2012, vo výške 1014,97 eura, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť

použitie peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvného úroku za obdobie po splatnosti úveru. Súd taktiež zamietol žalobu v časti poplatkov v sume 151,84 eura. Z predloženej zmluvy o úvere mal preukázané individuálne dojednanie len vo vzťahu k poplatku za vedenie účtu vo výške 12,95 eura ročne. Keďže poplatky za upomienku a predžalobnú upomienku neboli individuálne dojednané v zmluve, nebolo možné ich žalobcovi priznať. Podľa zákonného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, je súd povinný od 1. 5. 2014 ex offa prihladať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal aj možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihladol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi žalobcom a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. V čase podania žaloby na súd bol preto už premlčaný nárok na zaplatenie poplatku za vedenie účtu za rok 2010, splatný dňa 1. 1. 2010, poplatku za vedenie účtu za rok 2011, splatný dňa 1. 1. 2011, preto súd nemohol nárok v uvedenej časti žalobcovi priznať. Súd taktiež zamietol nárok na zaplatenie poplatku za vedenie účtu za rok 2012 v časti presahujúcej sumu individuálne dojednaného poplatku v zmluve, t. j. vo výške 12,05 eura (25 eur uplatnená výška poplatku - 12,95 eura výška dojednaného poplatku), nakoľko žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal individuálne dojednanie so žalovaným o povinnosti platiť poplatok za vedenie účtu vo vyššej výške ako 12,95 eura. Pokiaľ aj v zmluve bolo uvedené, že účet bude spoplatňovaný podľa sadzobníka poplatkov, sadzobník poplatkov nepredstavuje individuálne zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy.

Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, ktoré neboli vyššie ako výška úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, avšak len zo sumy dlžnej istiny a poplatku za vedenie účtu, t. j. zo sumy 7949,74 eura, nakoľko úrok z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky, neprislúcha z úroku, t. j. z príslušenstva pohľadávky (Občiansky zákonník, ani Obchodný zákonník, neumožňujú priznať príslušenstvo z príslušenstva). Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po účinnosti odstúpenia od zmluvy, t. j. od 2. 10. 2012 do zaplatenia. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Nakoľko v konaní bol úspešnejší žalobca, vzniklo mu právo na náhradu trov konania. Aj keď bol žalobca v konaní čiastočne neúspešný, súd mu priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko sa jednalo o neúspech v pomerne nepatrnej časti (v sume poplatkov vo výške 151,84 eura, čo percentuálne činí 1,87 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške súdneho poplatku z návrhu na začatie konania v sume 486 eur (v správnej výške súdneho poplatku, zohľadňujúc aj rozhodnutie o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku).

Podľa § 11 ods. 1 prvá veta zákona 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSP“), poplatok sa vráti, ak ho zaplatil ten, kto nebol povinný platiť alebo kto ho zaplatil na základe nesprávneho rozhodnutia súdu.

Podľa § 11 ods. 4 ZSP, okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevrubuje.

Podľa § 11 ods. 6 ZSP, ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok, orgány podľa § 3 zašlú odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka alebo prevádzkovateľovi systému, ak sú orgány podľa § 3 zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, ktoré poplatok alebo preplatok vrátia najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu

právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení; ak orgán štátnej správy súdov alebo prokuratúra nevydali rozhodnutie, zašlú písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a daňový úrad alebo prevádzkovateľ systému vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 104 eur žalobcovi, nakoľko tento, na základe výzvy súdu, bol zaplatený v nesprávnej výške. Základom na vyrubenie súdneho poplatku je výška istiny a poplatkov (keďže úroky a úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky nepredstavujú samostatný poplatkový základ pre vyrubenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania v zmysle § 7 ods. 2 ZSP), t. j. 8101,58 eura (istina 7936,79 eura a poplatky 164,79 eura), z čoho súdny poplatok činí 486 eur. Preto súd rozhodol o vrátení zostávajúceho zaplateného súdneho poplatku, bez zákonného krátenia, t. j. vo výške 104 eur, žalobcovi, prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., po právoplatnosti výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.